

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De initio infirmitatis eius, & occasione longæ agritudinis. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

nis & doloribus grauissimis, vt nullis esse apta coniugalibus
thoris.

CAPVT I V.

De initio infirmitatis eius, & occasione longa aegritudinis.

CVM igitur quintum-decimum annum ageret, ne post gre-
ges sodalium secularium vagari inciperet, medicus anima-
rum Christus, corporali quadam infirmitate, eam pie pro salute
animæ illius visitauit & coercuit; de qua pro parte postea conua-
luit. Accidit ergo in fine anni quinti-decimi ætatis eius, circa fe-
stum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, vt inuitata à sodali-
bus virginibus, cum eis super glaciem induta sandalijs graderetur.
Vbi vna de consodalibus eius, cursu rapido super glaciem per-
gendo, nec gressum figere valens, Lydiam manu apprehedit, mox-
que supra fragmenta glaciæ improuisè ipsa cecidit, & grauitè
læsa, vnâ parua costam dextri lateris sui confregit.

2. Ex qua fractura, multa ei incommoda prouenerunt &
increuerunt. Nam primò quidem apostema durum, circa locum
costæ fractæ excreuit: pro cuius curatione licet parentes eius
multa exposuissent, optatam tamen sanitatem eius consequi non
valebant. Cùm autem à nemine curari posset, & de loco ad lo-
cum, de lecto ad lectum, exigente imperu infirmitatis, frequenter
translata fuisset: tandem sexto-decimo ætatis eius anno, in vigi-
lia S. Ioannis Baptistæ, patre eius accedente vt eam consolaretur,
ipsa de loco in quo iacebat exiliens, supra genua patris sui
incuruata debilis ruit. In quo saltu apostema ruptum est, & fa-
nies copiosè per os eius cum vomitu profluxit: cuius occasione in-
tantum debilitata fuit, quòd quasi mortua putabatur.

3. Exinde iam cœpit continuis infirmitatibus laborare, in
quibus antequam spiritualia saperet, humanas & corporales con-
solationes necessitate urgente admittebat, licet parum valebant,
nec miseriam abstergebant. Primo itaque triennio infirmitatis
illius, tempore Paschali pro sacra communione ad Ecclesiam du-
cebatur vel portabatur: & cùm stare vel incedere pedibus non pos-
set, baculo vel scabellulo domi vel foris serpendo utebatur. Sape
etiam aquam frigidam de fossa, quamuis turbidam copiosè bibe-
bat: vel ad ignem veniens, calidam vel tepidam ex ollis infume-
bat, quam tamen stomacho languente statim euomebat. Defici-
ente ergo humano consilio, & indiscreto regimine crescente,
corpus tabescebat: sed anima in vase fictili, per occultam gratiam
ad magnum meritum in futuro seruabatur: vt in ea completeretur,
quod de beato Iob legitur: Ecce, Satan, in manu tua est, verum ta-
men animam eius serua.

CA-